

hele Natten igennem, og af de 2 Kr. 10 Øre regnes de 40 Øre som Ekstratillæg, fordi enten han eller Konen skal vaage hele Natten for ogsaa at lukke Leddet, naar Natogene passere, og derved drives Lønnen op til 2 Kr. 10 Øre. I Fjor hørte man saa meget om, hvor nødvendigt det var at forhøje Løjtnantslønningerne, jeg synes, at der kunde være Grund her, hvor det ikke som ved Militærvæsenet skal gaa af andre Kasser, men hvor Banerne give et rundeligt Overskud, til at tænke paa Ledvogterne. Den Mand, jeg omtaler, er en af de gunstigst stillede, han har endog mere end 2 Kr. 10 Øre, han har 2 Kr. 15 Øre om Dagen. For en Tid siden blev det som Led i Sikkerhedstjenesten indført, at der blev anlagt en Telefon ved det nærmeste Vogterhus i Nærheden af Stationen. Disse Telefoner ere anbragte for at der, hvis der Nat eller Dag skal gives Signal til et kommende Tog, hurtigt kan blive udlagt Faresignal eller lignende. Men naar denne Telefon bliver indlagt, kræves det, at Ledvogteren eller hans Kone uafbrudt skal opholde sig i Stuen. Tidligere var det saaledes, at naar man kunde høre de store Signalklokker, saa kunde man gaa saa langt bort, at man f. Eks. kunde færdes i Haven, men nu er det saaledes, at en stadig skal sidde i Stuen for Telefonens Skyld, og naar der ikke er nogen til Stede, saa skal der betales Bøder af den svimlende Gage, og saa har man ment, at for dette, stadig at skulle opholde sig i Stuen, kunde 5 Øre daglig være et passende Vederlag. Det er at færdes i de dybe Dale og tage Hensyn til, hvad der rører sig i Folkedybet.

Naar man ser paa, hvorledes der lønnes inden for Jernbaneetaten, saa er det endda en af de bedst lønnede Ledvogtere paa den stærkt trafikerede Østbane i Jylland, men komme vi til Vestbanen, saa ser det endnu værre ud. For en Tid siden døde der en Ledvogter paa Østkysten, hans Enke var tilbage, og saa mente man at ville gøre godt mod Enken og gav hende et Vogterhus paa Vestbanen. Der er ingen Nattjeneste, og Gagen er 50 Øre daglig for 12 Timers Tjeneste. Det er den rige danske Stat, der kan betale saa meget til dem, der arbejde for den.

Jeg tror, der er Grund til at nævne dette, fordi der sikkert er adskillige, der bilde sig ind, at de vandre i Folkedybet, som bilde sig ind at sidde nede i de dybe Dale, men som ikke have den ringeste Anelse om, hvorledes det er, som jeg her har fremført, og medens jeg gaar ud fra, at

den højtærede Trafikminister har nøje Kendskab til Banernes hele Ordning, hvorledes Mandskabet er, o. s. v., vilde han vistnok komme i Forlegenhed, hvis vi vilde spørge ham, hvor mange Ledvogtere der er ved Banerne. Det er saa dybt nede, at man ikke regner med Tallet af dem, ikke opgiver Tallet paa dem, og det kan være, at den ærede Minister maaske aldrig har været inde i et Vogterhus eller gør sig nogen Forestilling om, hvad det vil sige, at en stor Familie skal leve af et saa lille Beløb.

Der har i de senere Vintre været en Del Strejker blandt Snekastrerne. Statsbanerne have ment, at de ikke kunde betale mere end 25 Øre i Timen for Snekastning. Paa Finansloven er der opført et Beløb paa 49,000 Kr. til Snekastning, det er altsaa ikke et svimlende Beløb, saa man kan ikke sige, at det at give 5 Ø. mere i Timen vil faa en betydelig Rækkevidde, det vil det i Virkeligheden ikke faa. Man har ment ikke at kunne betale mere end 25 Ø. i Timen, og det er jo ikke Folk, som stadig arbejde i Statens Tjeneste, men det er Landarbejdere, der gaa ledige om Vinteren og mene en enkelt Dag at kunne skaffe sig en Biindtægt; der er 25 Ø. det højeste, Statsbanerne betale i Timen, medens andre betale 30 Ø. eller derover. Og hvad der gælder om Snekastning, gælder ogsaa for Arbejde i Grusgravene. Her have Statsbanerne haft en lang Strejke, fordi man fandt, at en Landarbejder kunde klare sig med 20 Ø. i Timen.

Naar vi se paa det, synes jeg, at man kunde spørge: Er virkelig Danmark saa rigt, som alle de forskellige ledende Mænd have sagt, siden man stiller sig saa karrigt, hvor det gælder Bevillinger nedad? Og hvorfor stiller man sig saa afvisende? Jeg sagde før, at jeg ikke troede, det skyldtes Mangel paa Villie, men snarere, at det skyldes Mangel paa Forstaaelse, og saa én Grund til, det skyldes ogsaa dette, at Landboerne ere saa stærkt repræsenterede, og at deres Interesser blive varetagne i saa høj en Grad af det nuværende Ministerium: man er bange for, at Landboerne skulle komme til at betale en Smule mere til Landarbejderne, hvis Statsbanerne gik foran og gav et større Vederlag for det udførte Arbejde. Til andre Tider fortælles det, at det er Arbejderne paa Landet, man skal hjælpe, fordi de i Byerne have det bedre, men naar der saa skal vises Landarbejderne lidt Hensyn, saa siger man: Det gaar ikke an af Hensyn til Arbejdsgiverne paa Landet, de